

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

hová az előfizetési összegek
— valamint a kéziratok küldendők. —

TARTALOM: Humanizmus vagy Socializmus, — Új ártarifja. — Vegyes hírek.

Humanizmus vagy Socializmus.

Épen úgy, amint a dohánygyedárúság területén belül a gyártás és kezelés szigorúan el vannak különítve, így van ez azokkal a munkásokkal is, akik egyrészt a dohánygyártásával, vagy pedig másrészt a dohánygyártmányok árusításával foglalkoznak. Mert míg a gyári munkások, miként manapság az összes munkásság, lépésről-lépésre helyzetük javítását küzdik ki, addig az állami munkások ama része, mely a nem kevésbé fontos dohánykereskedelemmel foglalkozik, helyzetének mindennemű javításából mindeddig ki volt rekesztve.

Dohánygyári munkások és dohányárusok! Az első munkabért kap, a másik segélyt. A munkás átlag 3—4 koronát keres tisztán naponta, a dohányárus alig 2—3 koronát 14—16 órai naponkénti munkáért. A dohánygyári munkás betegség esetére betegpénzt kap, dohányárus egy fillért sem. A dohánygyári munkás bizonyos számú évek elteltével nyugdíjilletéket kap, a dohányárus ellenben semmit sem, sőt gyakori eset, hogy üzletét, melyet sok éven át vezetett másra ruházzák át, miáltal csekély jövedelmétől is elesik.

Eszerint látjuk, hogy az állam kétféle munkásaival, akik mindketten — a maguk módja szerint — az államnak hasznos szolgálatokat teljesítenek, mily teljesen különbözően bánnak el. S ha feltesszük a kérdést, hogy ez miért van így, akkor arra a beismerésre jutunk, hogy míg az egyik oldalán a socializ-

mus parancsolóan követeli s meg is kapja jogait, addig a másik oldalon a dohányárus fáradtsággal végzett munkáját annyira félre ismerik, hogy a humanizmus elvei szerint jutalmazták. Mert az nem is kétséges, hogy az állam minden dohányárust pártfogoltjának tekint, akinek kegyesen egy falat kenyeret vet oda. Itt nyilvánvalóan félre ismerik ama munkás helyzetét, akinek munkájához kezei helyett lábaira van szüksége. Azáltal, hogy sok dohányárus a kincstárnak ingyen szolgálatokat teljesít, mert a foglalkozásuk nekik különféle okokból megtelem és nekik hasznot hoz, mely azonban más eredetű, azt hiszi a kincstár hogy a sok ezer tőzsdés, akik arcuk verejtékével fáradnak, hogy a dohánytermékeket forgalomba hozzák, ő segélyben részesíti. Egyszóval a dohányelárusítás a kincstár szemében nem jó munkaszámba, hanem csak holmi szolgálai teendőnek tekinti, amelyért nem fizetés, hanem legfeljebb borralaló jár. Kegy itt, kegy ott, minden csak kegy, ha a dohánytőzsdésekről van szó.

A dohányárusok, tudniillik azok, ezren és ezren, akik kizárólag üzletük hozadékából kénytelenek megélni, szegyenkezve látják, hogy mily alapra van az ő existenciájuk fektetve. Hisz végtére az a függőségi viszony, amelyben a kincstárral szemben vannak egészen természetes, miután a kincstár a kenyéradó. De ez a függőségi viszony fennáll a dohánygyári munkásokra nézve is, akiknek minden tekintetben jobb a helyzetük. A dohányárusok körében már kezdik belátni,

hogy nem teljesen közömbös, hogy a munkaadó miként fogja fel a teljesített munkát. S így a dohányárusok arra a beismerésre jutnak, hogy ők tulajdonképen bért és nem segélyt követelhetnek. Teljesített munkájukért nekik bér jár.

Szokásban van nálunk más államok példájára utalni. Helyes! Nézzük tehát a másod-sorban legrégebb dohány monopoliumot, a Franciát. Kétségkívül ott sem tekintik a dohányárusítást munkaszolgáltatásnak, hanem segélynek, melyet az állam rendkívül érdemes férfiaknak, vagy azok özvegyeinek juttat. S milyen ez a segély? Ott 50—60,000 frank tiszta évi hozadékról van szó. Ott a legkisebb tőzsde évenként legkevesebb 15—20,000 frankot jövedelmez. Ott tőzsdeengedélyeket olyan férfiak, vagy nők kapnak, akiket az államnak segélyben kellene részesítenie. Ott ezeket a jelentékeny jövedelmű tőzsdéket tulajdonosaik bérbe adhatják és bérbe is adják, s e mellett a munkaerők, akik az üzletet tulajdonképen vezetik is jól járnak. Ezzel ellentétben nálunk előírt munkával van dolgunk, amelynek bére a semmivel egyenlő. Emellett a hatóságok úgy tesznek, mintha minden dohányárus egy zsiros járadéknak volna birtokában, melyet az illetőtől tetszés szerint, bármikor megvonhatnak. De egy naponkénti 14—16 órai munkát nem lehet ingyen teljesíteni. Mert ha tényleg teljesíteni kell a munkát, akkor legalább is úgy kell jutalmazni, mint manapság minden más fizikai munkát.

A dohányárusok ez irányban még mindig anyagi helyzetük radikális változására várnak, amennyiben az az általános munkás viszonyok alapján fog rendeztetni. Minden kormánytól, mely eddig uralomra került, várták, hogy figyelmét erre a szakmára is irányozni fogja, mert hisz ez épen oly fontos és dohány-monopoliumra nézve szükséges, mint a közönséges munkásoké. Eddig mi sem történt, ami a munkaadónak a munkás irányában való modern felfogásáról tanuskodnék. Biz, ez elég szomorú!

A dohányárust ép úgy foglalkoztatja manapság a gyomor kérdés, mint a kézműveseket. Önkénytelenül is arra kényszerül, hogy munkáját azokhoz hasonlóan amilyen

jól csak tudja értékesítse. Ami munkaadóját, az államot illeti, tőle semmi mást nem kíván, mint a humanistikusan álláspontnak, amely szerint vele most bánik, félretételét. A dohányárusítás ép oly alapokon nyugodjék, mint a dohánygyári munkás munkája. Azt hisszük ez eléggé szerény és teljesen jogos kizánság.

Vegyes hírek.

A dohánynagyárusok gyűlése. Miután a nagytrafikos urak a különféle tengeri fürdőkből és egyéb üdülő helyekről hazatértek és itthon a fővárosban a miniszter és a miniszterium vezetői fogadásukra készülődnek, így szeptember havában még egy gyűlést fognak tartani, amelyen valószínűleg a nagytrafikosok elviselhetetlen és nyomasztó helyzetét fogják megbeszélni. Mert miből is éljenek tulajdonképen ezek a szegény emberek? Hiszen igaz, a legtöbb fővárosi nagytrafikos állami és városi nyugdíjat élvez, vagy pedig néhány jól jövedelmező háza van, de hát végre is csekély jövedelemből csak egy utazás telik nyáron, noha jelenleg tudvalevőleg a jó tonushoz tartozik az őszi és nyári időt is a saját és hozzátartozói egészségének szentelni. S ezért határozták el a dohánynagyárusok, hogy ez évi gyűlésüket szeptember havában fogják megtartani. Ezen a gyűlésen egész bizonyosan a legközönyösebb dolgokról fognak tárgyalni, tudniillik meg fogják cáfolni mindazokat a tényeket, amelyek miatt a nagytrafikosokat hibáztatják, el fogják mondani, hogy a nagytrafikos tulajdonképen a világ legjobban vesződő embere és egyéb hasonlókat. De azt elmulasztják majd, hogy a pénzügyminisztert fölvilágosítsák, hogy a helyzet, hogy a szegény, sajnálatraméltó kistrafikosok szájából az utolsó falatot is kivennék, inkább az üzleti költségeket fogják kisebbiteni azáltal, hogy az annélkül is vásárlásra kényszerült trafikosokat egy mellékutcában levő udvari raktárakban is kiszolgálhatják. Egyszóval oly kérdéseket fognak megvitatni, melyek még maguknak a nagytrafikosoknak is kicsinyeseknek látszanak s ezzel szemben oly kérdéseket fognak érintetlenül hagyni, melyek hivatva volnának az üzletet egészen más, új egészséges és mindenek előtt korrekt alapra fektetni. Azután majd megjelennek a miniszternél és a vidékről feljövő nagyárusokkal el akarják majd hitetni, hogy ezzel a nagytrafikosok ügye el van intézve. Hiszen majd meggyőződünk róla.

Ismét egy titkos rendelet. Tudja a jó Isten, miért intéznek ol mindent, ami a nagytrafikosokat érdekelt, titkos rendeletek útján. Talán azért történik ez, hogy a pénzügyminisztert meggyőzzék, hogy minden a legjobb rendben van? Ha így áll a dolog, akkor mi magunkra vállaljuk a felvilágosítás szerepét.

A pénzügyi biztosi hivatalok nemrég azon utasítást kapták, hogy a legrövidebb időn belül tegyenek

jelentést arról, hogy a fővárosi nagytrafikokban az illető üzleteket ki vezeti. Magáról a kérdésről nem akarunk nyilatkozni, hanem fölötte különös, hogy ez az egyszerű kérdés hivatali titkot képez. Egyébként nem helyezünk nagy súlyt arra, hogy az illető nagytőzsdéket ki vezeti. Mindenesetre jobb kezekben van ez üzletek vezetése mint a tulajdonosaiéi. A kérdés jobban hangzott volna így: Ki ezen üzletek tulajdonosai? (Lásd a II. és VIII. kerületi nagytrafikot.)

A szivarautomata. Egy helybeli ügynök egy év óta abban fárad, hogy teljesen értéktelen automatát melyet Svédországban állítottak e'ő, nálunk meghonosítson. Ez az uriember ugylátszik nem tudja, hogy a pénzügyminiszterium már évekkal ezelőtt elhatározta egy automata alkalmazását amely tényleg nagyszerűen működött, s bizonyára nem vártak volna amíg ezt a játékszerhez hasonló automatát, melyet ő sajtóreklámmal akar forszirozni, bevezethetik. Az automaták forgalomba hozatala akkoriban az automaták a főváros területén való felállításának a közmunkatanács részéről történt megtagadásán hiúsult meg.

Akkor az automatáról szó lehetett, mert vasárnapi munkaszünet ez időben még egyáltalán nem volt. Az automata mint segédeszköz volt használható és ajánlatos is, mert működése amint azt egy teljes évig itt nyilvánosan kipróbálták, kifogástalan volt. Manapság már nincs szükség automatára, ha nem is lenne oly használhatatlan, mint az, amelyet láttunk.

Hogy a trafikost teljesen tönkretegyük, csak az automatát kell még behoznunk. Szerencsére ez az automata olyan, hogy igazán nem érdemes vele e néhány soron kívül többet foglalkozni.

Dohány- szivar és cigaretta forgalom Ausztriában. Ausztriában ez év első felében 6 millióval több dohányterméket árusítottak el, mint az elmúlt év megfelelő 6 hónapjában.

Ez a meglepő eredmény egyedül annak a céltudatos, rendkívül erélyes és mozgékony vezetésnek tulajdonítandó, amely az osztrák dohányjövedék üzleti manipulációit intézi. Már gyakran, nevezetesen pedig az utóbbi időben megfigyeltük, hogy mily gyorsan és energikusan ragadnak meg ott minden alkalmat a dohányegyedáruság fellendítésére. S meg vagyunk győződve, hogy néhány jelenleg fennálló elavult nehézség eltávolítása után az osztrák dohánymonopolium oly fellendülést mutat majd fel, aminőre mostanság még gondolni sem merünk.

Vasárnapi munkaszünet. Vasárnap délután van, Gyönyörű nyárutói délután. Ballagunk az utakon s utcákon és csaknem minden trafikot zárva találunk. Ma

tehát pihenhetnek a szegény tőzsdések is, akik hat napot töltenek el kora reggeltől késő estig, a poros levegőjü üzlethelyiségben. De mit látunk! Itt és hasonlóképen a többi kerületekben nyitva áll a nagytrafik azaz természetesen csak a saját kisárudájuk. Sápadt, vézna leányok dolgoznak benn éjjeli 10 óráig. S ma vasárnap van! A főnök urak ezalatt nyulakra vadásznak, vagy a játékasztalnál mulatnak, vagy pedig a megerőltető semmittevés fáradalmait tengeri fürdőkben s egyéb gyógyhelyeken pihenik ki. S ezek a jó urak ezt olyan magától értetendőnek találják, mintha a jó Isten egyedül nekik azt a kiváltságot adományozta volna, hogy kényük kedvük szerint élhessenek minden munka és fáradság nélkül mások verejtékes munkájából.

Dohánynagyárudában

vezetőnek ajánlkozik egy 24 éves izr. vall. fiatal ember, a ki e szakmában úgy a könyvitelben, mind a megrendelésekben teljes jártassággal bír, ovadékkal rendelkezik: Cím a kiadóban.

„BOURBON“

szivarkahüvelyek, az egyedüli hüvelyek, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzetben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárok tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyek elárusításával. Ezen visszas állapotra segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az inreális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyeket kitünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolci, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák**. Elster és Topf lemergi cég kívánatra szivesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

Az általános forgalomban levő dohánygyártmányok árjegyzéke.

Jegyzet: Az ezen árjegyzékben felsorolt pipadohányokon kívül az arra jogosított személyek részére csomagonként 8 fillérenyi áron 107 grammos mérsékelt áru pipadohány csomagocskák is árusítatnak.

Gyártmány	Egység	Á r a k					
		az árusok			fogyasztók		
		részére					
		menyi ség	K	f	menyi ség	K	f
Belföldi gyártmányok							
A. Burnótok.							
Fagon d'Espagne 125 grammos bádógszelenczékben	gr.	500	6 80	125	1	86	
				10		15	
Bécsi Kapé 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	3 60	500	4		
				250	2		
				10		08	
Scaglia di Iusso grosetta 250 grammos csomagokban	gr.	500	3 60	250	2		
				10		08	
Levante 250 grammos csomagokban	gr.	500	2 64	250	1	50	
				10		06	
Sanspareil 250 grammos csomagokban	gr.	500	2 64	250	1	50	
				10		06	
Tirol 250 grammos csomagokban	gr.	500	2 64	250	1	50	
				10		06	
Galicziai Rapé 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	2 64	500	3		
				250	1	50	
				10		06	
Albániai (finom Galicziai) 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	2 64	500	3		
				250	1	50	
				10		06	
Közönséges finom szemű 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	1 80	500	2		
				10		04	
Közönséges durva szemű 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	1 30	500	1	50	
				10		03	
Határszéli finom szemű (Bukovina és Galiczia felé) a) 500 és 250 grammos csomagokban	gr.	500	1 30	500	1	50	
				250		75	
				10		03	
b) 50 grammos csomagocskákban.	gr.	500	1 40	51		16	
B. Pipadohányok.							
Legfinnabb török (lin. és szél. vág.) a) 200 gr.-os bádógszelenczékben	gr.	500	14 80	200	6	08	
b) 100 grammos dobozokban	gr.	500	14 80	100	3	04	
c) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	68	1		72	
Finom török a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	8 80	100	1	84	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	15	1		48	
Finom Herczegovinai a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	6 30	100	1	32	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	31 80	1		34	
Közep finom török a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	4 80	100	1		
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	24	1		26	
Dráma a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	3	100		64	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	15	1		16	
Krull a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	3 20	100		68	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	16	1		18	
Kanaster 25 grammos csomagocskákban	drb	100	13	1		14	
Kiváló finom 3 király a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	2 80	100		60	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	13	1		14	
Kiváló finom magyar szivarka-dohány 100 grammos dobozokban	gr.	500	4 40	100		92	
Legfinomabb magyar pipadohány a) hosszúra vágott b) rövidre 100 grammos csomagokban	gr.	500	3 30	100		70	
Legfinomabb magyar szivarka-dohány 200 grammos csomagocskákban	drb	100	13	1		14	
Finom magyar (hossz. és rövid. vág.) a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	2 32	100		50	
b) 20 grammos csomagocskákban	drb	100	9	1		10	
Középfinom magyar a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	1 46	100		32	
b) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	7 20	1		08	
Török határvidéki (Románia és Bukovina felé) 25 grammos csomagocskákban	drb	100	7 20	1		08	

Gyártmány	Egység	Á r a k					
		az árusok			fogyasztók		
		részére					
		menyi ség	K	f	menyi ség	K	f
Hazai pipadohány							
a) 100 grammos csomagokban	gr	500	1 20	100		26	
b) 30 grammos csomagocskákban	drb	100	7 20	1		18	
Kapadohány							
a) 100 grammos csomagokban	gr.	500	1 20	100		26	
b) 32 grammos csomagocskákban	drb	100	7 20	1		08	
Debreczeni pipadohány (Gácsország és Bukovina felé)							
25 grammos csomagocskákban	drb	100	5 40	1		06	
Magyar pipadohány							
30 grammos csomagocskákban	drb	100	5 40	1		06	
C. Fonadékok.							
Közönséges tekercek és rudak	gr.	500	1 16	100		26	
D. Szivarok.							
AA. betűs Regalita 100 drb 1 ládácskában	drb	100	16 40	100	1	18	
A. betűs Trabucos 100 drb 1 ládácskában	drb	100	14 60	100	1	16	
BB. betűs Britanica 100 drb 1 ládácskában	drb	100	12 80	100	1	14	
B. betűs Millares 100 drb. 1 ládácskában	drb	100	11 92	100	1	13	
D. betűs Operas 100 drb. 1 ládácskába	drb	100	11	100	1	12	
E. betűs Cuba-Portorico 100 drb 1 dobozban	drb	100	9 20	100	1	10	
E. R. betűs Rosita 100 drb 1 dobozban	drb	100	7 20	100	1	8	
F. betűs Portorico 100 drb 1 csomagban	drb	100	6 30	100	1	7	
G. betűs Finom Virginiai 50 drb 1 kartonban	drb	100	9 20	50	1	5	
GB. betűs Brasil Virginiai 100 drb 1 dobozban	drb	100	7 30	100	1	8	
H. betűs Vegyes külföldi 100 drb 1 csomagban	drb	100	4 50	100	1	5	
K. betűs Rövid magyar 100 drb 1 csomagban	drb	100	2 70	100	1	3	
E. Szivarkák.							
Nilus, szopóka nélkül 20 drb 1 dobozokban	drb	100	5 30	100	20	6	
				20		1 06	
				1		2 50	
Szambul, szopóka nélkül 50 drb 1 dobozban	drb	100	4 70	50	1	05	
Sultán, szopókával 50 drb 1 dobozokban	drb	1000	36	1000	5	20	
(200 drb dobozka = 1000 drb szivarka 1 nagy dobozba csomagolva)				1		04	
Hunnia (dohánylevél borítékkal) szopóka nélkül 5 drb 1 dobozban	drb	500	18	500	20		
(100 drb dobozka = 500 drb szivarka 1 nagy dobozba csomagolva)				5		20	
Memphis, szopóka nélkül 100 drb 1 kartonban	drb	100	1 60	100	4		
Hölgy, szopókával 50 drb 1 dobozban	drb	100	2 68	50	1	50	
Herczegovinai, szopókával 50 drb 1 dobozban	drb	100	2 68	50	1	50	
Duna, szopókával 10 drb. 1 dobozokban	drb	100	9	10	1	20	
Sport, szopóka nélkül 50 drb 1 dobozban	drb	100	1 80	50	1		
Jenidze, szopókával 100 drb 1 dobozban	drb	100	1 80	100	2		
Drama, szopóka nélkül 100 drb 1 dobozban	drb	100	90	100	1		
Virginiai, szopókával 100 drb 1 dobozban	drb	100	90	100	1		
Magyar, szopóka nélkül 100 drb 1 dobozban	drb	100	90	100	1		
				1		01	
Valódi Havanna-szivarok.							
Lirio de oro Perfectos 50 drb 1 ládácskában	drb	50	27	50	30		
Predilectos 50 drb 1 ládácskában	drb	50	19 35	50	1	50	
Regalia chica 100 drb 1 ládácskában	drb	100	30 60	100	1	34	
Conchas 100 drb. 1 ládácskában	drb	100	27	100	30		
				1		36	

Belföldi különlegességi gyártmányok

valamint

külföldi burnótok árjegyzéke.

Jegyzet: A B. 15. és 16. tételek alatt felsorolt gyártmányok csak addig szolgáltathatók ki, míg az előállításukhoz megkivánt eredeti fajlevek készlete tart.

A. Búrnótok.

A gyártmány neve	Csomagolás módja	Egység gram-mokban	Ár	
			K.	f.
Nostran scielissimo asciutto	bádog szelenczékben	25	2	25
Rapé Area preta	üveg palaczkokban	125	1	30

B. Pipadohányok.

A gyártmány neve	Vágat szélessége	Súly	Ár		30 grammos csomagocskákban		
			millim.	gramm		K. f.	
						K.	f.
Sultan flor, legfinomabb vágat	0.4	200	10	—	—		
" " " " " " " "	0.4	100	5	—	—		
" " széles vágat	0.7	200	10	—	—		
" " " " " " " "	0.7	100	5	—	—		
Kiváló finom török legfinomabb vágat	0.4	200	7	68	—		
Kiváló finom török legfinomabb vágat	0.4	100	3	84	—		
Kiváló finom török széles vágat	0.7	200	7	68	—		
Kiváló finom török széles vágat	0.7	100	3	84	—		
Finom Kir csomagokban	0.5	500	9	60	56		
" " dobozokban	0.5	100	2	—	—		
Finom Pursicsán, csomagokban	0.5	500	8	40	50		
" " dobozokban	0.5	100	1	76	—		
Legfinomabb Herczegovinai, dobozokban	0.4	100	1	76	52		
Valódi Latakia, dobozokban	0.7	100	1	—	28		
a) Válogatott: Szt.-Andrási	4.0	100	1	20	—		
b) " Érsekújvári							
c) " Rétháti							
Kiváló finom kertli pipadohány							
a) rövidre vágott:							
Szt.-Andrási							
Muskatály.							
Faddi							
Verpeléti és							
Rétháti csomagokban	3.8	100	—	92	—		
b) hosszúra vágott:							
Erdélyi csomagokban	0.6	500	4	60	80		

C. Szivarok.

A gyártmány neve	Csomagolási egység	Ár	
		darab	K. f.
Senoritas (10 drbos tárcza alaku dobozkákban)	10	1	—
Regalia Favorita	50	12	—
" " " " " " " "	—	—	24
Operas Especial	50	11	—
" " " " " " " "	—	—	22
Trabucos Especial	100	20	—
" " " " " " " "	—	—	20
Regalia	100	18	—
" " " " " " " "	—	—	18
Prensados	100	18	—
" " " " " " " "	—	—	18
Medianos	100	17	—
" " " " " " " "	—	—	17
Regalia Media	100	16	—
" " " " " " " "	—	—	16
Brevas	100	16	—
" " " " " " " "	—	—	16
Portorico Especial	100	14	—
" " " " " " " "	—	—	14
Galanes	100	13	—
" " " " " " " "	—	—	13
Delicias	200	24	—
" " " " " " " "	—	—	60
Damas 5 drb egy dobozban	100	8	—
" " " " " " " "	—	—	18
Havana Virginia	100	18	—
" " " " " " " "	—	—	18
Vevey Longs	50	4	—
" " " " " " " "	—	—	8

D. Szivarkák.

A gyártmány neve	Csomagolási mód	Egység	Ár	
			drb	K. f.
La Fleur, szopókával	50 drb. dobozok	50	3	—
" " " " " " " "	10 " dobozkák	10	—	66
La Favorite, szopókával	50 " dobozok	50	2	50
" " " " " " " "	10 " dobozkák	10	—	56
Princessas, szopókával	50 " dobozok	50	2	—
" " " " " " " "	10 " dobozkák	10	—	46
Ghiubek, szopóka nélkül	20 " csomagocska 1 nádszopókával	20	1	20
" " " " " " " "	25 csomagocska egy nagy kartonban	500	30	—
*Havana (dohánylevél-borítékkal)	50 drb. dobozok	50	4	—
" " " " " " " "	10 " tárcza alaku dobozkák	10	—	86
Egyptomi Ibis, szopóka nélkül	100 drb. dobozok	100	5	—
" " " " " " " "	25 " dobozkák	25	1	30
Sphinx, szopóka nélkül	100 " szelenczék	100	9	—
" " " " " " " "	25 " dobozkák	25	2	26
Khediye, szopóka nélkül	100 " szelenczék	100	6	—
" " " " " " " "	25 " dobozkák	25	1	50
Dames, szopókával	100 " szelenczék	100	5	—
" " " " " " " "	25 " dobozkák	25	1	26

*) A készlet kifogytáig árusítatik.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT Humanismus oder Socialismus. — Vermischte Nachrichten.

Humanismus oder Socialismus.

Ebenso, wie auf dem Gebiete des Tabak-Monopols, Fabrikation und Administration streng von einander getrennt sind, ebenso ergeht es auch jenen Arbeitern, die einerseits der Fabrikation oder aber dem Vertriebe der Tabakfabrikate ihre Thätigkeit widmen. Denn während die Fabriksarbeiter, wie heutzutage die gesammte Arbeiterschaft, sich Schritt für Schritt die Verbesserung ihrer Lage erkämpfen, ist jener Theil der staatlichen Arbeiter, der sich mit dem nicht minder wichtigen Handel der Tabakprodukte befasst, von jeder Verbesserung seiner Lage bisher vollständig ausgeschlossen gewesen.

Tabakfabriks-Arbeiter und Tabakverschleisser! Der Erstere erhält Arbeitslohn, der Andere Unterstützung. Der Arbeiter bringt, je nachdem 3—4 Kronen täglich rein ins Verdienen und das für eine 9 stündige Arbeit, der Tabakverschleisser kaum 2—3 Kronen für eine 14—16 stündige tägliche Arbeit. Der Tabakfabriks-Arbeiter erhält in Krankheitsfällen Krankengelder, der Tabakverschleisser nicht einen Heller. Der Tabakfabriks-Arbeiter erhält nach einer Anzahl von Jahren eine Altersversorgungs Pensionsgebühr, der Tabakverschleisser erhält nicht nur garnichts, im Gegentheil, häufig wird sein Geschäft das es viele Jahre hindurch geführt, einem Andern übertragen, wodurch er um seine geringe Habe gebracht wird.

Wir sehen demnach, die gänzlich ungleiche Behandlung zweier Arbeiter des Staates, die jeder nach seiner Art dem Staate nützliche Dienste leistet. Und fragen wir uns, warum das geschieht, so gelangen wir zu der Erkenntniss, dass auf der einen Seite der Socialismus gebieterisch sein Recht verlangt und auch erhält, während auf der anderem

Seite die Arbeit, die schwer zu verrichtende Arbeit, des Verschleissers derart verkannt wird, dass man sie sogar auf humanistische Weise entlohnt. Denn es unterliegt ja gar keinem Zweifel, dass das Aerar in jedem Tabakverschleisser eine Art Pfründner erblickt, dem der Staat gnädig ein Stück Brod hinwirft. Mann verkennt hier offenbar den Standpunkt des Arbeiters, der anstatt die Hände, die Füße zu seiner Arbeit gebraucht. Dadurch, dass viele Verschleisser dem Finanz-Aerar umsonst Dienste leisten, weil ihnen die Beschäftigung des Tabak-Verschleisser aus manigfachen Gründen passt und Nutzen bringt, der andern ist Ursprungs vermeint das Aerar den vielen Tausenden die sich im Schweisse ihres Angesichtes plagen um die Tabakfabrikate in den Handel zu bringen, eine Unterstützung zukommen zu lassen. Kurz gesagt, der Verschleiss der Tabakfabrikate gilt dem Aerar nicht als eine Arbeit, gleich jeder Anderen, sondern als eine Dienstleistung, die keiner Entlohnung sondern höchstens ein Trinkgeld werth ist. Gnaden hier und Gnaden überall, wo vom Tabak Verschleisse die Rede ist.

Die Tabakverschleisser, nämlich jene Tausende, die ausschliesslich von dem Ertrage ihres Geschäftes leben müssen, sehen es mit Schaudern auf welcher Grundlage ihre Existenz aufgebaut ist. Das Abhängigkeits-Verhältnis in welchem sie zu dem Aerar stehen ist ja am Ende ein ganz natürliches, zumal das Aerar hier der Brotgeber ist. Aber dieses Abhängigkeits verhältniss besteht ja auch für die Tabak Fabriks Arbeiter, die es doch in jeder Beziehung ungleich besser haben. Man beginnt in den Kreisen den Tabak Verschleisser zu erkennen, dass es denn doch nicht Einerlei ist, als was eine Arbeleistung von dem Arbeitsgeber aufge-

fasst wird. Und dabei gelangen die Tabakverschleisser zu der Erkenntnis, dass sie eigentlich Lohn und keine Unterstützung zu fordern berechtigt sind. Lohn, Lohn, nur ein solcher soll es sein für geleistete Arbeit.

Man ist es ja gewohnt, bei uns immer auf das Muster anderer Staaten zu blicken Gut! Wenn diess der Fall sein sollte, so können wir ja gleich auf das zweitälteste Tabak-Monopol nämlich desjenigen Frankreichs blicken. Dort wird der Tabakverschleiss allerdings auch nicht als eine Arbeitsleistung aufgefasst, sondern als ein Unterstützung welche der Staat ganz besonders verdienten Männern, oder deren Wittwen zukommen lässt.

Ja, aber wie sieht es damit aus?

Dort handelt es sich um Jahres Rein-erträgnisse von 50—60000 Franks. Dort bringt der kleinste Tabak Verschleiss zumindest 15—20000 Francs jährliches Erträgnis, Dort erhalten solche Verschleiss Lizenzen, Männer oder Frauen, denen der Staat aus Staatsmitteln Unterstützungen zukommen lassen müsste. Dort können und werden derartige bedeutende Tabakverschleiss-stellen von ihren Eigenthümern verpachtet, wobei auch die Arbeitskraft sehr gut dabei fährt, die eigentlich das Geschäft führt.

Bei uns dagegen hat man es mit einer vorgeschriebenen Arbeitsleistung zu thun, deren Lohn gleich 0 ist.

Dabei thun die Behörden so, als ob jeder Tabakverschleisser im Besitze einer fetten Pfründe wäre, die man nach Belieben dem Betreffenden entziehen kann. Eine 14—16 stündige tägliche Arbeit jedoch, wenn sie gefordert wird, kann nicht ad honores geleistet werden. Wenn sie wirklich geleistet werden muss, was heutzutage selbst der Private nicht verlangen darf, dann muss sie derart entlohnt werden, wie zumindest jede andere physische Arbeitsleistung heute entlohnt wird.

Die Tabak-Verschleisser erwarten nach dieser Richtung hier eine radikale Änderung ihrer materiellen Lage, indem dieselbe auf Grundlage der allgemeinen Arbeiter Verhältnisse geregelt werden soll. Von jeder Regie-

runge, die bisher auf den Plan erschien, wurde erwartet, dass sie ihr Augenmerk auch auf diese Branche richte, die ja ebenso wichtig und nothwendig für das Tabak-Monopol gilt, als die der gewöhnlichsten Arbeiter. Bisher ist nichts geschehen was auch nur im Entferntesten sich an die moderne Auffassung des Arbeitsgebers dem Arbeiter gegenüber angelehnt hätte. Traurig genug!

Den Tabak Verschleisser beschäftigt heute ebenso die Magenfrage, wie sie dem Handarbeiter beschäftigt.

Unwillkürlich wird er dazu gedrängt gleich diesem, seine Arbeit so gut er eben kann zu verwerthen. Was seinem Arbeitgeber anbelangt, dem Staate, so verlangen die Tabak-Verschleisser von ihm nichts Anderes als die Beseitigung des humanistischen Standpunktes, mit welchem man ihn zu behandeln vermeint. Der Tabakverschleiss soll auf derselben Grundlage aufgebaut werden, wie diess bei den Fabrick Arbeiter der Fall ist. Wir denken, dast ist bescheiden genug und durchaus berechtigt.

Vermischte Nachrichten.

Die Versammlung der Tabak-Grossverschleisser. Nachdem die Herren Grosstrafikanten von den diversen Kurorten und Seebädern heimgekehrt sind und hier in der Hauptstadt der Minister und das leitende Beamenthum des Ministeriums zu ihrem Empfang sich rüsten, werden dieselben im Monate September auch eine Sitzung abhalten in welcher wahrscheinlich die unerträgliche und drückende Lage der Grosstrafikanten besprochen werden wird. Denn wovon sollen die armen Leute eigentlich leben? Woh haben die meisten der hauptstädtischen Grosstrafikanten staatliche und schtädtische Ruhegehälter, oder aber einige gutverzinsbare Häuser, aber schliesslich kann man ja mit derlei geringen Einkünften höchstens bloss eine Sommerreise machen, während es ja bekanntlich gegenwärtig zum guten Ton gehört auch im Herbst und Winter die Zeit seiner eigenen Gesundheit und die seiner Angehörigen zu widmen.

Und darum haben die Tabakgrossverschleisser beschlossen, ihre Jahresversammlung im Monate Sept abzuhalten. Man wird bei dieser Versammlung ganz gewiss über die gleichgültigsten Dinge sprechen, nämlich über die Wiederlegung aller Thatsachen, deren man die Grosstrafikanten beschuldigt, wie auch davon, dass der Grosstrafikant eigentlich der geplagteste

Mensch der Welt sei und dergleichen mehr. Aber man wird es unterlassen, dem Finanz Minister nahe zu legen, dass man, anstatt den armen bedauernswerthen Kleintrafikanten den Bissen aus dem Munde zu nehmen lieber die Geschäftskosten vergeringern wird, indem man ja die ohnehin zur Fassung angewiesenen Trafikanten, auch in Hofmagazine einer Seitengasse bedienen kann. Kurz man wird Fragen diskutieren, die selbst für Grosstrafikanten zu kleinlich lauten und dagegen Fragen unberührt lassen, die geeignet wären dem Geschäfte eine ganz neue, gesunde, vor allem aber korrekte Basis zu geben. Dann wird man vor dem Minister erscheinen und den Grosstrafikanten, welche aus der Provinz hierherkommen, einreden wollen, dass damit die Angelegenheit der Grosstrafikanten erledigt ist. Nun, wir werden ja sehen!

Schon wieder ein geheimer Erlass. Weiss der liebe Himmel warum Alles was die Grosstrafikanten angeht, auf dem Wege geheimer Erlässe geschlichtet

wird. Geschieht diess vielleicht um dem Finanz-Minister zu überzeugen, dass Alles in bester Ordnung ist? Wenn das den Fall sein sollte, dann werden wir die Rolle übernehmen mit einschlägigen Aufklärungen zu dienen.

Die Finanz Comissariate erhielten kürzlich den Auftrag innerhalb kürzester Zeit darüber Bericht zu erstatten, wer in der hauptstädtischen Grosstrafiken die betreffenden Geschäfte leitet. Über die Frage selbst wollen wir uns nicht äussern. Aber höchst sonderbar ist es, dass diese einfache Frage ein Amtsgeheimniss bilden soll. Im Übrigen legen wir sehr wenig Gewicht darauf, wer die betreffenden Grosstrafiken leitet. Jedenfalls liegt die Leitung dieser Geschäfte in weit besseren Händen, als in denen ihrer Eigenthümer. Die Frage hätte besser gelautet: Wer sind die Eigenthümer dieser Geschäfte? (Siehe Grosstrafik dns II. und Grosstrafik des VIII. Bezirkes).

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA

V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST

VI., Kemnitzer-utca 10.